

Efter kommuneplanlovens ikrafttræden i 1977 kan udlæg af nye sommerhusområder kun ske ved *lokalplan*.

Lokalplaner skal – indtil der foreligger vedtagne kommuneplaner – være i overensstemmelse med de midlertidige rammer for lokalplanlægningen, de såkaldte § 15-rammer, d.v.s. de rammer, der i medfør af § 15 i kommuneplanloven overfører kompetencen til godkendelse af lokalplaner til kommunerne.

I de godkendte § 15-rammer er der optaget et forbud mod helårsbeboelse i sommerhusområder svarende til det, der findes i normalbygningsvedtægten og standardbyplanvedtægten. I modsætning til bygningsvedtægter, byplanvedtægter og lokalplaner er § 15-rammerne og kommuneplanerne imidlertid ikke bindende retsfor skrifter for borgerne.

3. Lovforslagets indhold

Med udgangspunkt i betænkningen har man overvejet, hvorledes der uden helt at ophæve dispensationsadgangen for helårsbeboelse kan tilvejebringes klare og let administrerbare regler, hvis håndhævelse kan ske enkelt og hurtigt.

Ud fra menneskelige hensyn lægges der vægt på, at der etableres en speciel overgangsordning for de personer, der i strid med den hidtil gældende lovgivning har etableret helårsbeboelse i sommerhusområder.

På denne baggrund er det besluttet at fremsætte lovforslag til ændring af lov om sommerhuse og camping m.v. efter principper, der er mindre restriktive end de af sommerhusudvalget foreslåede.

Det lovforslag, som hermed fremsættes, er udarbejdet efter følgende principper:

1) Det skal stadig være forbudt at bo hele året i sommerhusområder, men der skal fortsat i særlige tilfælde være mulighed for at opnå dispensation fra forbudet.

Det skønnes betænkeligt at følge sommerhusudvalgets forslag om totalt at ophæve muligheden for at få dispensation fra det generelle forbud mod helårsbeboelse i sommerhusområder. Man er opmærksom på, at der kan være helt specielle situationer, hvor det vil være rimeligt at imødekomme et velbegrundet ønske om tilladelse til at bo hele året i et sommerhus. Men den hidtidige restriktive praksis ønskes bevaret.

2) Adgangen til at meddele dispensation henlægges til kommunerne.

Kommunerne er de nærmeste til at vurdere, om en dispensation er forsvarlig ud fra økonomiske og planlægningsmæssige hensyn. Hertil kommer, at kommunerne allerede i så godt som alle disse sager afgiver en udtalelse, hvorfor denne administrative omlægning indebærer en forenkling.

3) Kommunens afgørelser vedrørende helårsbeboelse skal kunne indbringes for miljøankenævnet.

Man har fundet det mest hensigtsmæssigt at lade miljøankenævnet være klageinstans for disse afgørelser, jfr. herom bemærkninger til forslaget enkelte bestemmelser.

4) Af hensyn til de mennesker, der i dag bor ulovligt i deres sommerhus, etableres en overgangsordning, der skal administreres af kommunerne.

Ordnningen tilrettelægges således, at der én gang for alle gøres op med ulovlig helårsbeboelse, idet lovforslaget indeholder bestemmelse om, at alle, der inden den 10. februar 1983 ulovligt har etableret helårsbeboelse i et sommerhusområde, inden en af miljøministeren fastsat frist kan indsende ansøgning til kommunalbestyrelsen om tilladelse til fortsat helårsbeboelse.

Kommunalbestyrelsen afgør herefter ud fra en konkret vurdering af de enkelte ansøgninger, om tilladelse til helårsbeboelse skal gives.

Som nævnt er lovens hovedformål at effektivisere forbudet mod helårsbeboelse i sommerhusområder med henblik på at forhindre ny ulovlig helårsbeboelse. Et andet hovedformål er, at sommerhusområderne på længere sigt skal »rens« for ulovlig helårsbeboelse. Der bør ved behandlingen af overgangssagerne være tale om en lempelig administration, hvor der skal tages menneskelige hensyn, f.eks. ved at de, der ved lovens fremsættelse bor ulovligt, får meddelt en personlig, livsvarig dispensation. Der bør tinglyses deklARATION herom på ejendommen.

5) Indførelse af regler om påtale og straf.

Lovforslaget udvider de eksisterende retshåndhævelsesbestemmelser for at effektivisere bestemmelserne i lovens §§ 7 og 7 a.

Håndhævelsesbestemmelserne er udformet efter de tilsvarende bestemmelser i kommuneplanloven og loven om by- og landzoner.